

Woord: Karin Stroo Beeld: Nico te Laak

NAAM: JOS GEIJSEL LEEFTIJD: 67
BEROEP: TOPSPORTFYSIOLOOG

Schaatst sinds hij kon lopen
Heeft de Elfstedentocht gereden in 1985, 1986 (wedstrijd) en 1997 (toertocht)
Traint drie keer per week, op de fiets en op de rolschaatsen
Schaatst op Raps. Hoge No-ren, klapschaatsen

Zijn schaatsen bewaart hij in blauw fluwelen zakken en ieder jaar dat er geen Elfstedentocht gereden wordt is hij hevig teleurgesteld. “Weer een kans voorbij. Die tocht is het summum van het summum. Het is een feest om met 16.000 man langs honderdduizenden toeschouwers te rijden.”

Jos, de man die volgens ingewijden altijd als eerste Nederlander op bekend natuurijs staat.

Bedachtzaam, donkere stem. “Je dient je wel het hele jaar voor te bereiden op de Elfstedentocht, maar het echte vermogen creëer je vooral in de

laatste maand. Dan is het een kwestie van iedere dag een half uur langer schaatsen.”

Hij pakt zijn startbewijs erbij. “Hoop doet leven hè, iedere winter weer hoop ik dat-ie komt...”

NAAM: SJOERD DEN HERTOEG LEEFTIJD: 21
BEROEP: STUDENT BIOLOGIE

Schaatst sinds zijn tiende
Heeft nog nooit de Elfstedentocht gereden
Traint anderhalf uur per dag in de winter en in de zomer iets meer
Schaatst op malmgemaakte schoenen met een onderstel van Marchese

Sjoerd schaatst marathons bij het landelijke A-peloton. “Als je in de winter een goede marathon wilt rijden, moet je in de zomer veel fietsen of skeeleren.”

Zware wenkbrauwen boven levendige ogen, zwarte stekels en een spijkerbroek tot

halverwege zijn billen. Van de Elfstedentocht kan hij zich nog niet zo goed een voorstelling maken. “Ja! Zeker starten! Dat wordt ook van me verwacht vanuit de ploeg. Het verste wat ik ooit gereden heb is 100 kilometer, op de Weissensee. Schaatsen over zo’n zwarte plaat is het mooiste wat er is.”

Hij heeft nog jaren voor zich om de Elfstedentocht ooit een keer te rijden. “Zeker als ik landelijk blijf schaatsen. Het hele A-peloton mag starten en marathonschaatsers hebben sowieso last van Elfstedentochts...”

NAAM: LENIE VAN DER HOORN LEEFTIJD: 65
BEROEP: BLOEMENKWEESTER

Schaatst sinds haar zevende **Heeft de Elfstedentocht gereden** in 1985 (winnaar bij de vrouwen), 1986 en 1997 **Traint** drie keer per week op de fiets en op de schaatsbaan in Haarlem **Schaatst op** Viking Noren. "Nooit iets anders geprobeerd."

Lenie is opgevoed met ora et labora: bid en werk. Op haar achttiende mocht ze bij de gratie Gods met de Katholieke Plattelandsjongeren naar de Jaap Edenbaan, op schaatsen die vijf maten te groot waren. Ondanks haar omgeving - of misschien wel dankzij - is ze haar hele leven fanatiek schaat-

ser gebleven. "Zodra het vriest, móet ik naar buiten." Lenie wil de Elfstedentocht graag nog een keer rijden als toertocht. "In een wedstrijd moet je ontzettend geconcentreerd zijn, dan kun je niet om je heen zwaaien."

"Ach, iedereen zegt: het wordt een zachte winter. Maar de Elfstedentocht komt. Hij komt een keer. Ieder jaar komt hij dichterbij. Ja, daar kijk ik naar uit. Omdat je dan de hele dag de tijd hebt om te bewijzen wat je in je hebt."

NAAM: JEROEN BOOTSMA LEEFTIJD: 36
BEROEP: PROJECTLEIDER NIEUWE HOLLANDSE WATERLINIE

Schaatst sinds hij achter een houten stoeltje op het ijs kon **Heeft nog nooit de Elfstedentocht gereden** **Traint** twee keer per week op de fiets **Schaatst op** Viking Marathon Mid. "Zo'n instapper."

"Ik ben het traditionele verhaal, zeg maar. Geboren en getogen in Franeker, het water voor de deur." En toch heeft Jeroen tien jaar over zijn inschrijving gedaan. "Al sinds 2002 lag er hier een aanmeldingsformulier in de fruitschaal en dat heb ik pas twee jaar geleden ingevuld en afgeleverd." Jeroen grijnst

en veegt wat kruimels van tafel. "Een intrinsieke motivatie zoals men dat zegt. Want het zal me toch niet gebeuren dat ik niet mee kan doen als hij gereden wordt. Dat zou ik moeilijk kunnen verdragen."

"Franeker is de eerste stad waar een tijdslimiet op zit. Daar kan ik

bij wijze van spreken nu al emotioneel van worden, dat je dat háált. En daarna moet je dóór. Ik weet precies waar ik mijn ouders neer moet zetten voor de supply."

Hij haalt de zelfgebreide muts van Beppe te voorschijn. "Zo strak als ik weet niet wat. Die doe ik dan natuurlijk op."